

D-etcètera

Dissenyar objectes de reciclatge

Abel Figueres

Entre els *objectes* exposats en l'apartat titulat *ReUse* de la mostra que es pot veure al Museu de les Arts Decoratives, n'hi podem trobar alguns que proposen interessants vies d'actuació a l'hora de plantejar el tema del reciclatge.

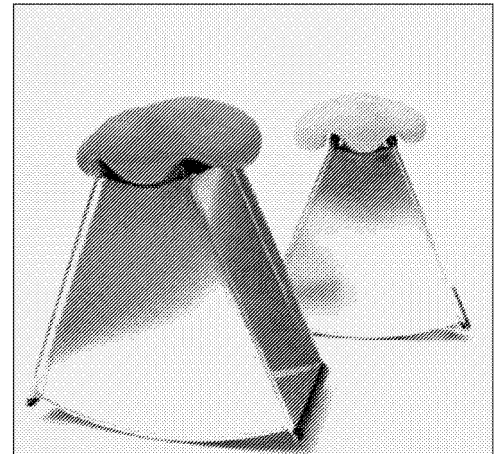
D'una banda, hi ha aquells dissenys que reutilitzen materials d'embotellament, de suport o d'emballatge; aquells materials de farciment que es llença de manera despectiva i

descurada quan s'obren les capses de qualsevol electrodomèstic o aquells suports d'una sempre efímera campanya publicitària que, un cop finalitzada, desapareixen de la circulació. Ens referim, per exemple, al llum *Porer*, de Curro Claret, que transforma un tros d'emballatge de porexpan en una pantalla d'un senzill llum de sostre; i a les bosses de Vahofetes amb retalls de banderoles de carrer periclitades; i al llum de taula *Bolsa*, de Victor Juan, que permet col·locar qualsevol bossa de

paper de les que ens donen (?) a les botigues sobre una simple estructura de barnilles de metall.

D'una altra banda hi ha aquells dissenys que se serveixen de materials industrials de baix cost, fabricats en sèrie, per repensar i recompondre un objecte que tingui un ús ben diferent. És el cas, per exemple, de *Rocking chair*, el tamboret-balanci d'Ana Mir que utilitza un colze galvanitzat d'una instal·lació industrial d'aire condicionat per fer de base a un seient de polipropilè.

Totes dues estratègies plantegen alternatives enginyoses a aquesta societat que no para de generar residus objectuals de tota mena, objectes que just fabricats esdevenen obsolets, bahuernes, bibelots, artefactes i coses que passen de moda ràpidament; una societat en què, com recordava Vicente Verdú en el catàleg *¡Alehop! Disseny, enginy i remeis*, "els objectes s'adquireixen, es tasten breument i desapareixen sense que hi hagi temps per incorporar-los a la nostra identitat".

'Rocking chair', tamboret-balanci d'Ana Mir. SP